

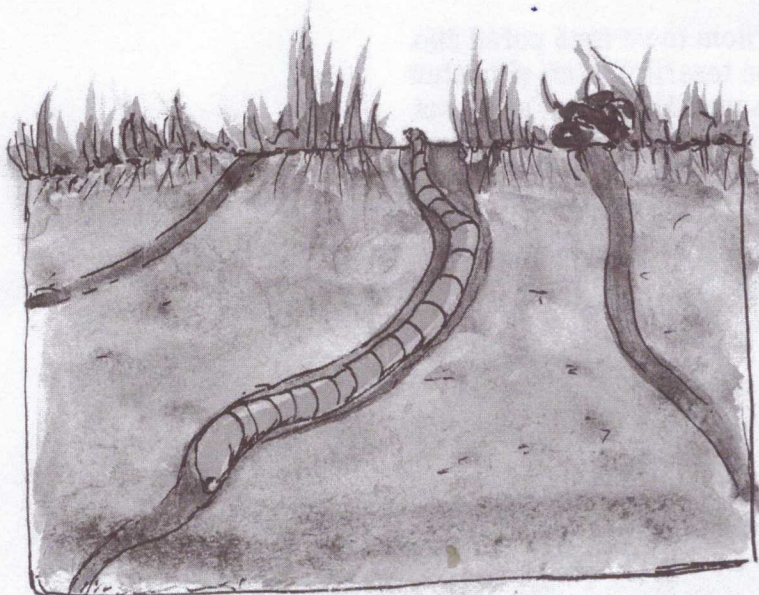
Mrtvý strom

Vypadám jako mrtvý a zbytečný, ale přitom to ve mně pořád žije. Mám v sobě spoustu larev brouků, třeba tesaříků, kteří si pochutávají na mém dřevě. Také ve mně a na mně žijí houby, které mé dřevo pomalu rozkládají tím, jak z něj čerpají živiny. Jsem už hodně starý a mám v sobě různé dutiny, díry či skuliny pod kůrou, v kterých si mohou různí ptáci jako třeba sýkorky, rehkové nebo strakapoudi stavět hnízdo.

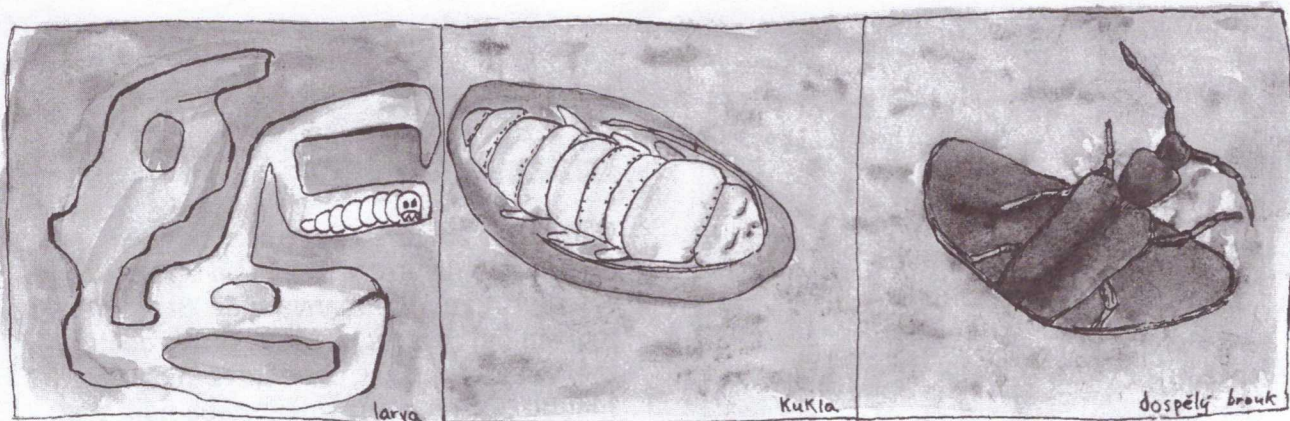
Strakapoud

Možná mě znáte, i když o tom nevíte. Slyšeli jste na jaře v lese nebo v zahradě rychlé ťukání či bubnování do stromu? Tak to jsem byl nejspíš já. Mám silný zobák, kterým klovu do stromů, když si chci vyhloubit dutinu na hnízdění nebo najít pod kůrou potravu. Chutnají mi larvy brouků, které žerou dřevo, ale jím i další hmyz - mravence, pavouky... a v zimě zase semena a bobule. Neměl bych to možná říkat, ale občas vyplním hnízdo i jiným ptákům, kteří obsadili dutinu, jež se mi líbí, abych v ní mohl bydlet sám. Mně zas občas totéž provede kuna nebo špaček. O dutiny je nouze - nejlépe se totiž dělají ve starých nebo trouchnivějících stromech a těch je čím dál méně.

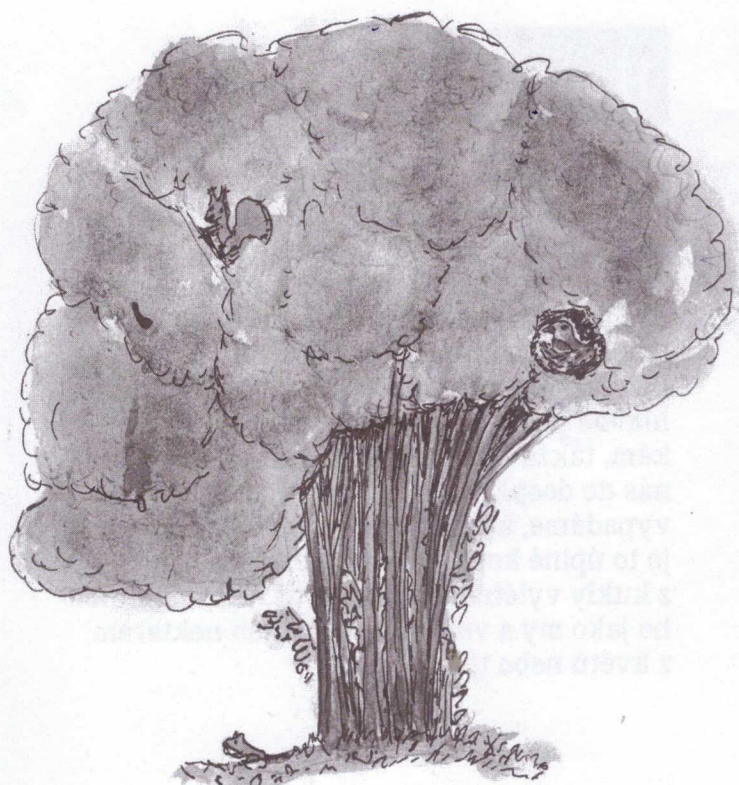
Žížala

Ahoj, určitě se známe. Asi víte, že žiju v půdě, prolézám ji sem a tam, vyhrabuju v ní chodbičky, když hledám potravu. Tím půdu kypřím a zavádím do ní vzduch, který je důležitý pro další organismy žijící v půdě. Pomáhám tím také kořenům rostlin, aby mohly lépe dýchat. Živím se všemi zbytky odumřelých těl rostlin a živočichů, které v hlíně najdu. Musím si ale dávat pozor: Když vylezu na povrch, rád si na mě pochutná kos, drozd nebo špaček. Musím se skrývat i před ježky nebo krtky.

Larva tesaříka

Jsem takový bílý červík, ale brzy se ze mě vylíhne krásný brouk s dlouhými tykadly tesařík. Moje maminka nakladla vajíčka pod kůru mrtvého dřeva. Z vajíčka jsem se vylíhla já a postupně jsem se prokousávala dřevem víc a víc dovnitř. Mňam, dřevo mi moc chutná, vykousávám v něm chodbičky, které jsou čím dál širší, podle toho, jak tloustnu a rostu. Už jsem tu strávila pár let, teď už mi zbývá se jen zakuklit a nějakou dobu spát. Pak se ze mě vylíhne dospělý brouk, vyletím ze dřeva ven a už si budu dál jen pochutnávat na pylu v květech rostlin nebo na sladké šťávě ze zralého ovoce. Škoda, že jako dospělý brouk žiju jen pár měsíců - přes léto.

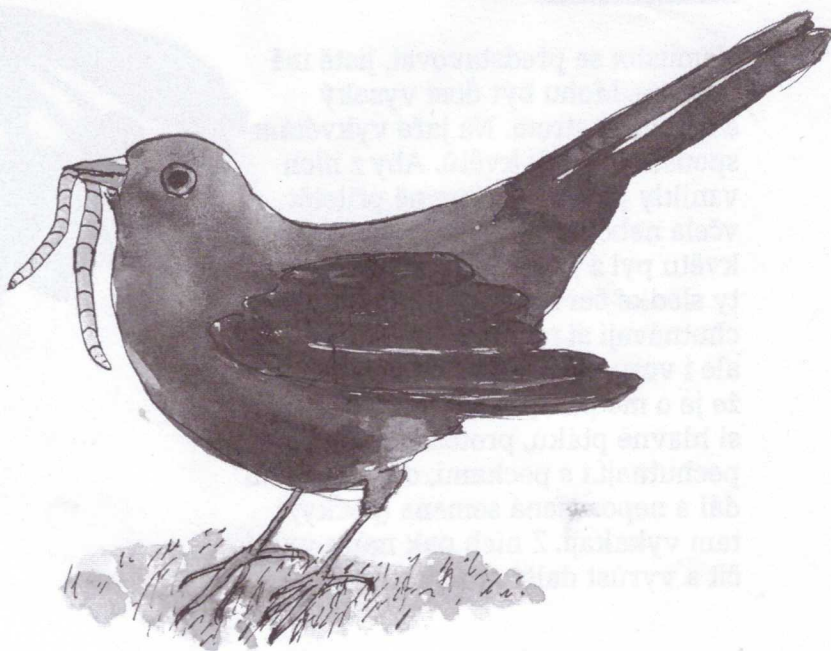

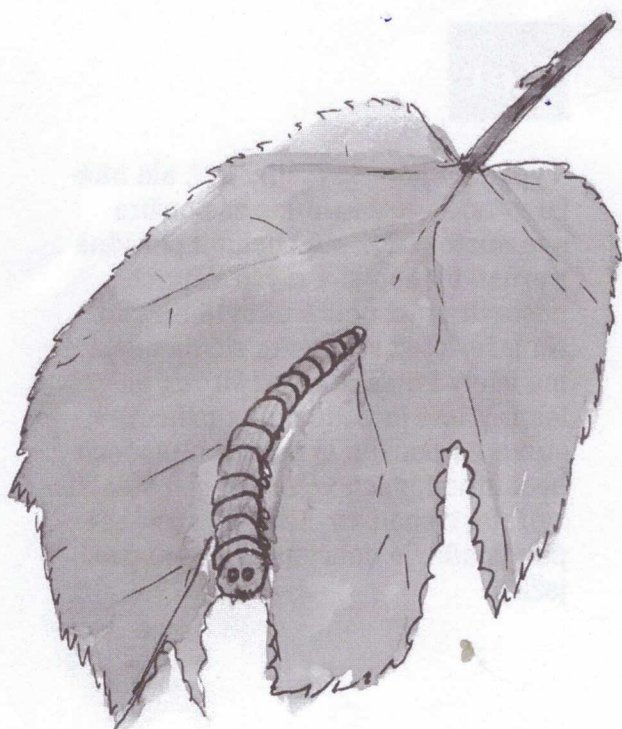
Keř

Vypadám jako obyčejný keř, ale ukážu vám, že si v zahradě zasloužím své místo. Když mě necháte pořádně vyrůst, mohou si v mých větvích postavit ptáci dobře ukryté hnízdo. Na jaře, když rozkvetu, slétají se na mě včely i další hmyz z široka daleka. V létě je pode mnou příjemný stín a na podzim si na mých plodech pochutnají ptáci, veverky, plši a další zvířata, třeba i vy. Listí, které ze mě pak opadá, je dobrým úkrytem pro ježky.

Kos

Kdo by mne neznal. I když mí předkové žili hlavně v lesích, zvykl jsem si na lidi a žiju teď víc ve městech a zahradách, kde také najdu víc jídla. Chutnají mi žížaly, slímáci nebo šneci a různé housenky či další hmyz, jím ale i bobule a v zimě rád létám na krmítko. Hnízdo si stavím z trávy na keřích nebo stromech, většinou ne moc vysoko. Kdo se ale přiblíží k mým mláďatům, toho s křikem zaženu. Říká se o mně, že umím zpívat líp, než slavík. Možná proto mám tak zářivě žlutý zobák.

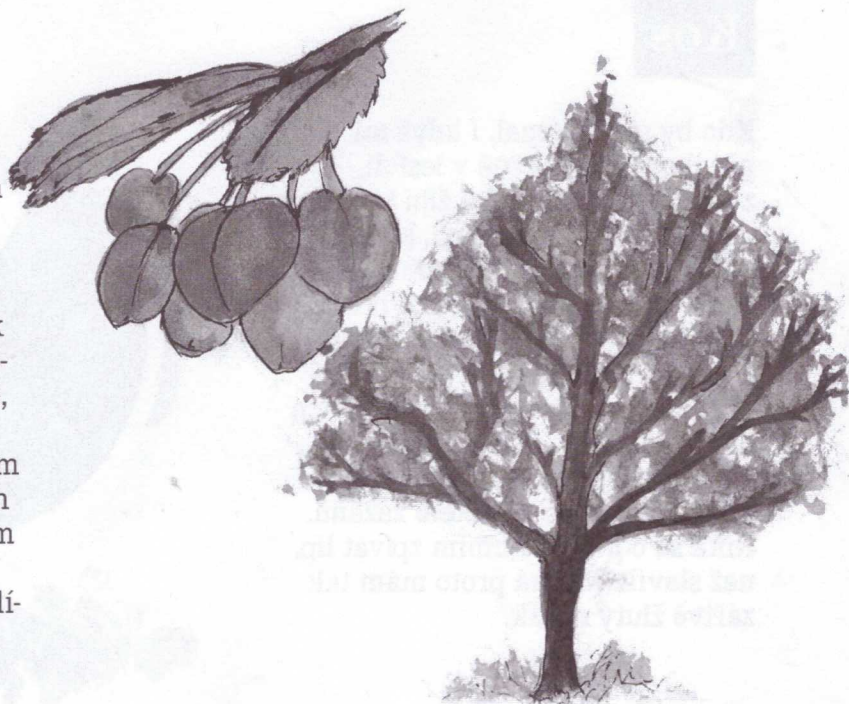

Housenka

Je nás spousta různých druhů, ale většinu vlastností máme společnou. Vylíhly jsme se z vajíčka a od té doby spásáme jeden lístek za druhým a pořád rosteme a rosteme. Když nás je hodně na jednom stromě nebo keři, můžeme mu sežrat skoro všechny listy. Bohužel ale taky chutnáme jiným zvířatům, hlavně ptákům, třeba kosům nebo sýrkám, takže když jich je na zahradě víc, moc nás do dospělého věku nedožije. A víte, jak vypadáme, když jsme dospělí? Zcela jinak, je to úplné kouzlo. Zakuklíme se a pak z kukly vylétne motýl! Ten už nežije tak dlouho jako my a většinou se živí jen nektarem z květů nebo taky ničím.

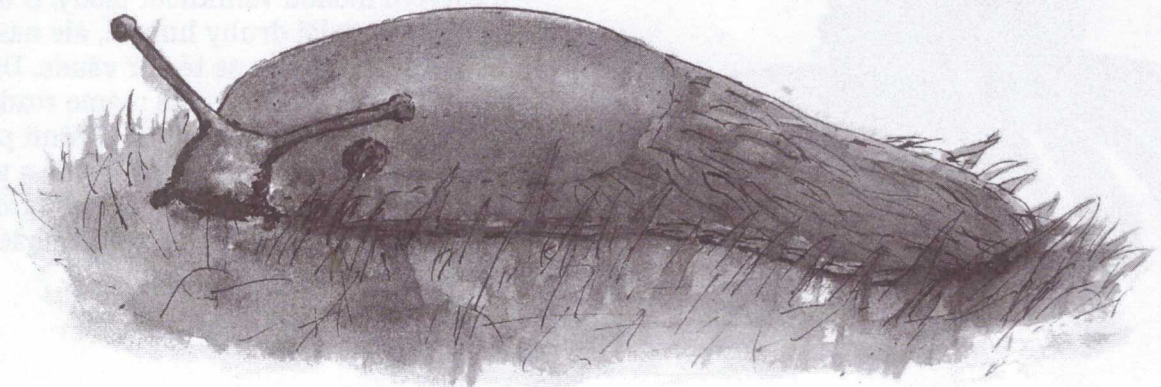
Třešeň

Nemusím se představovat, jistě mě poznáte. Mohu být dost vysoký a mohutný strom. Na jaře vykvétám spoustou bílých květů. Aby z nich vznikly plody, musí na ně přiletět včela nebo jiný hmyz a přinést do květu pyl z jiného stromu. Když pak ty sladké červené kuličky uzrají, pochutnávají si na nich kosi, špačkové, ale i vosy nebo sršni. Jsem ale ráda, že je o mé plody takový zájem, cením si hlavně ptáků, protože ti si na nich pochutnají i s peckami, odletí někam dál a neporušená semena (pecky) tam vykakají. Z nich pak může vyklíčit a vyrůst další mladý strom.

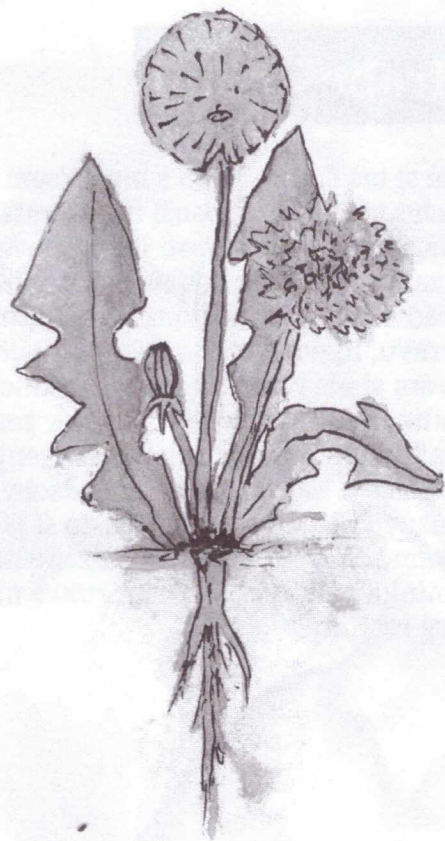
Plzák španělský

Asi si myslíte, že jsem slimák. Většina lidí mi tak říká, ale správně se jmenuji jinak. Pocházím ze Španělska, ale poslední roky jsem se vydal na cestu napříč Evropou a v České republice i dalších zemích se mi moc líbí. Neohrožuje mě tu totiž tolik nepřátel jako doma ve Španělsku. Je pravda, že mě loví slepýši, některé žáby, kosové nebo ježci. Ale těch není na zahradách a polích tolik, protože se tam nemají kde schovat a kde přebývat. Takže se mi tu daří dobře, je nás tu čím dál víc, až někdy sníme skoro celou úrodu, moc nám totiž chutná různá zelenina, ale i další rostliny, třeba pampelišky. Sníme skoro všechno.

Pampeliška

Jmenuji se příjmením Lékařská. Rostu na zahradách a loukách, v trávnicích, které na jaře rozveselují svou krásnou žlutou barvou. Mé květy jsou oblíbené u včel a motýlů, protože mají hodně nektaru (sladké šťávy). Mám hodně dlouhý kořen, takže dokážu vytáhnout živiny i z hloubky, kam jiné květiny nedostanou. Jsem ale ráda, když je v půdě dost žízá, není pak tak těžké kyprou půdou prorůst. Mé listy chutnají housenkám některých motýlů, slimákům a plzákům. Na mých semenech, do kterých asi rádi foukáte, si pochutnávají drobní zpěvní ptáci jako třeba stehlík, čížek nebo sýkorky.

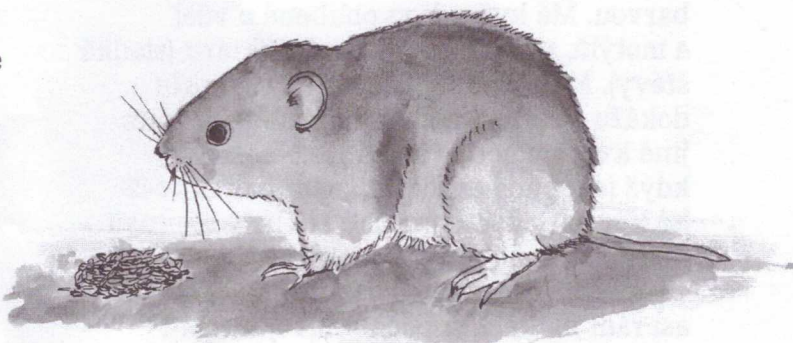
Včela

Asi mě každý zná, ale málokdo ví, jak jsem v přírodě i pro lidi důležitá. Létám totiž z květu na květ a sbírám nektar a pyl, aby měly larvy v úlu co jíst. Nektar přenáším v ústech a pyl v „košíčcích“ na zadních nohou. Díky tomu, že navštívím spoustu květů a vždy mi některá pylová zrna upadnou, dojde k opylení rostlin a z květů mohou vzniknout plody. O opylení se starají i další druhy hmyzu, ale nás je nejvíc a dostaneme se téměř všude. Díky tomu, že nás je hodně a že máme rozdělenou práci, dokážeme svůj úl ubránit před většinou nepřátel. Někdy bojujeme s vosami, které by chtěly naše sladké zásoby, někdy nám v zimě, když nemůžeme létat, vyplení úl myši nebo rejskové.

Hraboš polní

Lidé si mě často pletou s myší. Jsem však trochu větší, mám menší uši a kratší ocas. Žiju rád v blízkosti lidských sídel, na zahradách a na polích, protože tam je pořád co jíst. Nejradši mám rostlinnou potravu, hlavně jetel a vojtěšku, pochutnávám si ale i na kořenech a cibulích rostlin. Bydlím v noře v zemi a v zemi si také vyhrabávám spleť propojených chodbiček. Na zimu si dělám zásoby z různých plodů a semen, často si je ale někde schovám a pak na ně zapomenou. Semínka pak vyklíčí a vyrostou z nich nové rostliny...

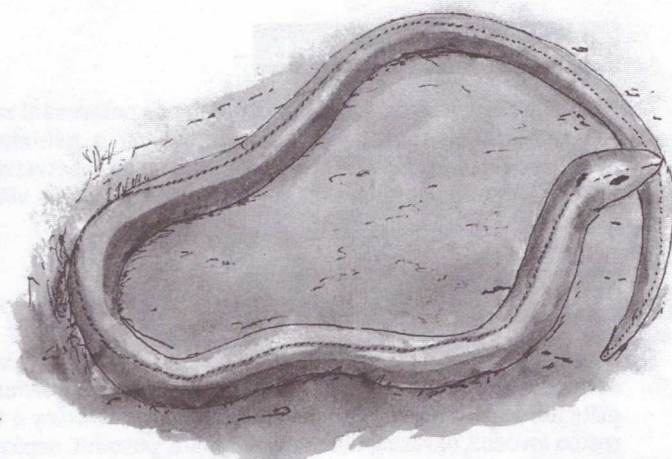
Ježek

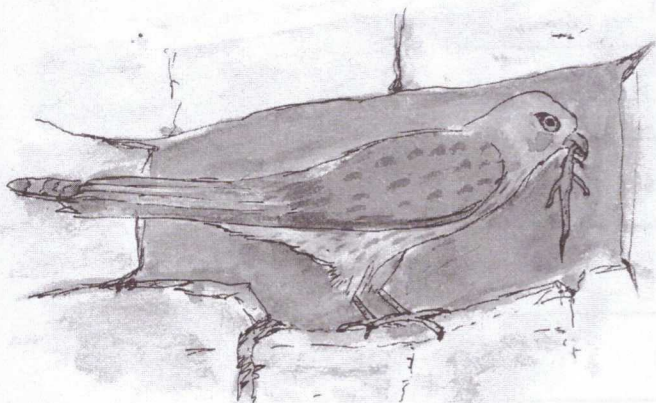
Ahoj. I když mě asi znáte nejčastěji s jablíčkem na zádech, tak jablka já vůbec nejím. Živím se hlavně hmyzem a drobnými živočichy, žížalami, slimáky a plzáky. Přes den jsem většinou schovaný a na lov vyrážím v noci. Docela při tom funím a dupám. I když je tma, nevadí mi to, mám totiž výborný čich. Díky svým bodlinám nemám moc nepřátel. Nejhorší jsou pro mě auta na silnicích. Potřebuju mít také dobrý úkryt někde pod listím, mezi kořeny nebo v hromadě větví a dřeva.

Slepýš

I když vypadám jako had, patřím mezi ještěrky, jen mám zakrnělé nohy. Žiju rád na okrajích lesů a na pasekách nebo i na zahradách. Potřebuju ale mít se kde schovat, protože přes den jsem většinou zalezlý, na lov vyrážím večer a v noci. Rád se ukryju pod hromadou kamení, listí nebo větví. Nejčastěji se živím žížalami a slimáky či plzáky, nepohrdnu ale ani hmyzem - larvami nebo červy. Musím si dávat pozor, aby mě neulovili masožraví savci či ptáci. Když mě nějaký nepřítel napadne, nechám upadnout konec svého ocásku, který se ještě hýbe. Tím nepřítel oklamu a sám uteču.

Poštołka

I když nejsem moc velká, jen trochu větší než holub, patřím mezi dravce. To znamená, že si svou potravu musím ulovit mezi jinými zvířaty. Nejčastěji lovím hraboše či myši, ale i ještěrky nebo ptáky, kteří žijí na zemi. Zvykla jsem si na přítomnost lidí a docela mi vyhovuje žít ve městech, kladu vajíčka do různých výklenků vysoko na domech nebo věžích, v přírodě si hledám opuštěná hnízda nebo dutiny. Je nás v ČR hodně, možná jste mě už viděli. Umím totiž něco, co jiní ptáci neumí - dokážu mávat křídly, a přitom stát ve vzduchu na jednom místě a čekat, až se dole na zemi objeví nějaká kořist, na kterou pak hned zaútočím.